

[Justitsministeren]

at konkrete, velbegrundede arrangementer kan tillades afholdt til trods for det generelle forbud. Jeg kan altså ikke se nogen begrundelse for den ændring, som SF foreslår i helligdagsloven. Efter min opfattelse er der tværtimod gode grunde til at bevare loven uændret, og derfor kan jeg sammenfattende sige på regeringens vegne, at vi ikke kan anbefale det forslag, SF har fremsat.

Lise Hækkerup (S):

Det er Socialdemokratiets holdning, at lovgivning, som tilsyneladende ikke har nogen større værdi, ikke skal opretholdes.

Helligdagsloven, som den foreligger her og nu, er et typisk eksempel på en lov, der – om jeg så må sige – er til for lovens egen skyld, idet der gives dispensation i de allerfleste tilfælde, hvis der ansøges herom. Som loven ser ud nu, er den i mine øjne desuden meget formynderisk. Det er formynderisk at forlange, at fordi en del af befolkningen tager aktivt del i gudstjenester, skal resten af befolkningen hindres i at dyrke visse fritidsinteresser offentligt, og helt uden logik bliver det, når man gerne privat må foretage sig alle mulige ting på de fem helligdage, der er fremhævet som værende mere hellige end andre. Samtidig med, at man f.eks. ikke må se en religiøs film i biografen, er der ingen, der forhindrer dig eller straffer dig, hvis du ser en blasfemisk film hjemme på videoen.

Vi ønsker hverken at forstyrre eller forhindre folk i at udføre kirkelige handlinger, vi ønsker respekt om også den del af kulturlivet.

Men mit indlæg her skal munde ud i en ubetinget støtte til det lovforslag, som SF har fremsat, og som vi behandler i dag.

Helge Adam Møller (KF):

På den konservative folketingsgruppes vegne kan jeg sige, at vi er enige i de betragtninger, som justitsministeren lige har fremført på regeringens vegne.

Jeg synes, det er vigtigt at konstatere, som også justitsministeren var inde på, at der eksisterer ikke noget folkekrav, der er ikke nogen bred folkelig bevægelse om, at vi skal ophæve de få restriktioner, som findes på disse fem største folkekirkelige helligdage. I de 8 år, loven har været gældende, er der ikke en eneste dansker, som har henvendt sig privat til justitsministeren og sagt: Vi synes, dette er forkert, det hæmmer

os i vore udfoldelser. Så man kan vel konstatere, at for det store flertal af alle danskere er den nugældende helligdagslovgivning ikke noget problem.

Men samtidig med, at man konstaterer det, er jeg ikke i tvivl om, at et ikke helt lille mindretal vil opfatte en ophævelse af loven som et slag mod de følelser, de holdninger og den tro, som er en vigtig del af deres dagligdag, og som ganske specielt præger deres handlinger og tanker på netop disse fem helligdage, som vi taler om her.

Konkluderende kan man sige, at flertallet mister intet ved, at vi fortsætter med den nugældende helligdagslov, men mindretallet mister meget. Og derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte lovforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er ærlig talt med nogen skuffelse og forundring, at vi i Venstre har modtaget dette lovforslag fra SF. Og det er egentlig også med stor ulyst, at jeg overhovedet tager del i denne debat, for med de argumenter, som forslagsstillerne har opstillet i lovforslagets bemærkninger, kan det jo være vanskeligt for et liberalt parti at argumentere imod rationelt.

Forslagsstillerne henviser til det ændrede kulturmønster; og det er jo rigtigt. Forslagsstillerne henviser til, at loven holder administrationen i gang; det er der lidt om, men det er nu meget bagatelagtigt, som ministeren har fremhævet det. Vi skal have en mindre restriktiv lov, siger forslagsstillerne; ja, Venstre vil generelt meget gerne medvirke til afbureaukratisering. Men det er jo slet ikke det, det drejer sig om i denne sag, og det undrer mig egentlig, at netop SF, der f.eks. i etiske spørgsmål nok vil hævde, at lovgivning er mere end kroner og øre, mere end administration, mere end forbud, fordi der er så grundlæggende værdier, at de må beskyttes af den lovgivende magt af irrationelle grunde, nu kun kan henvise til rationelle grunde. Den sans for immaterielle værdier synes helt at have svigtet SF i dag, og det beklager vi meget stærkt i Venstre.

Vi må indrette os efter kulturmønsteret, siger SF. Jamen er SF's opgave da pludselig blevet decimeret til blot at tage udviklingen til efterretning? Vil SF slet ikke mere have magt over udviklingen? Lovforslagets bemærkninger synes at være udtryk for en beklagelig afmagt